

M.G. de Koning

BEKERING EN DOOP

Back To Basics 1

INHOUD

Vooraf	4
Inleiding.....	6
1. Bekering.....	7
Ben je bekeerd?	7
Bekering en spijt	8
Zondaar door geboorte	9
Verandering	10
Spijt	11
Bekering.....	11
Wat bekering <i>niet</i> is	12
Innerlijke verandering	12
Uiterlijke gevolgen	13
Bekering, waarom?	14
God is lankmoedig én heilig.....	15
Waarvan en tot wie moet een mens zich bekeren?.....	15
Bekeerd om God te dienen	16
Verloren en gevonden	17
Drie gelijkenissen.....	18
Gods werk <i>voor</i> en <i>in</i> de zondaar.....	19
Bekering, het werk van de drie-enige God	19
De verloren zoon.....	20
De ontvangst.....	21
De eerste mens.....	22
2. De doop	24
'De eerste mens' en de doop.....	24
Wie gelooft, is behouden	25
Behouden door de doop	26
Doop alleen betekenis voor het leven op aarde	27
Gedoopt tot de dood van Christus	28
Dopen en zonden afwassen	29
Doop en oordeel	30
Doop en vergeving van zonden.....	31
Doop en zondvloed.....	32
Doop en een goed geweten.....	34
Israël in Egypte	34
Israël en de Rode Zee	35
Wandelen in nieuwheid van leven	36

Het koninkrijk der hemelen	38
Verschil tussen 'koninkrijk' en 'gemeente'	40
Dopen: een opdracht	40
De 'doopformule'	41
Onder het gezag van de Here Jezus	42
Niet: 'Koning', maar: 'Here'	43
Besnijdenis en doop	44
Wat zegt deze tekst?	45
Tenslotte	47
Vragen?	48

VOORAF

In 1994 wilde de toenmalige Britse premier John Major onder de naam 'Back To Basics' in Engeland campagne gaan voeren tegen de verloederding van de Britse samenleving. Het ging daarbij om de basisbeginselen: respect voor orde en gezag, een deugdelijk gezinsleven, streng onderwijs en een harde aanpak van de criminaliteit. Maar nauwelijks was de campagne gestart of er kwam een lawine schandalen aan het licht. Mensen die de moraalverbetering het hardst predikten, bleken schuldig te zijn aan allerlei immorele praktijken, zowel in seksueel als in crimineel opzicht.

De campagne heeft schipbreuk geleden. Niet alleen in Engeland, maar alom wordt de maatschappelijke chaos met het verstrijken van de tijd groter. Daardoor blijft de noodzaak van 'Back To Basics' (= terug naar de basisbeginselen) dwingend bestaan. Alleen is het voor het welslagen van een terugkeer naar de basisbeginselen belangrijk te weten waaraan die worden ontleend. Als mensen daarvoor de criteria opstellen is mislukking verzekerd.

Basisbeginselen die altijd waar blijven, vinden we niet bij mensen, maar bij God. Hoe Hij over alles denkt, heeft Hij laten opschrijven in de Bijbel. Daar kunnen we terecht voor basisbeginselen die 'het doen', altijd en overal. De stelling 'Back To Basics' betekent dan ook terug naar de Bijbel. Deze stelling geldt niet alleen de maatschappelijke en sociale verhoudingen. Ook voor de christenheid, waartoe allen worden gerekend die belijden christen te zijn, is hoog tijd te keren naar de basisbeginselen.

In het eens christelijke Nederland worden de normen en waarden van de Bijbel steeds vaker genegeerd of aangepast aan

de tijd waarin wij leven. Of ze worden buiten ‘onze’ tijd geplaatst door te verklaren dat het wel gold voor ‘toen’, maar niet voor ‘nu’. Steeds meer christenen raken verwijderd van de basisbeginselen omdat die niet meer, of verminkt worden gepredikt.

De nu gestarte serie ‘Back To Basics’ wil hieraan iets doen. Het is de bedoeling om met de hulp van de Here en medechristenen enkele boekjes het licht te doen zien, waarin op een eenvoudige manier een aantal basisbeginselen van het christelijk leven naar voren worden gebracht. Nummer 1 heb je nu in handen. Hierin lees je over de noodzaak en betekenis van bekering. In directe samenhang daarmee lees je over het belang van de doop en de betekenis daarvan.

Middelburg, november 2003

INLEIDING

Je hebt misschien vragen als:

Hoe weet je of je bekeerd bent?

Wat is dat 'bekering'?

Ik ben toch altijd een 'kind van God' geweest...?

Is de doop in plaats van de besnijdenis gekomen?

'Behouden door de doop' wat krijgen we nou?

Hoezo 'een begrafenis'?

'Wast het doopwater zonden af'?

Waren de Israëlieten gedoopt tot Mozes?

Gaat nieuwe levenswandel beter als je gedoopt bent?

Daarbij komt nog dat er bij christenen veel meningen over de doop zijn:

- sommigen geloven dat je als baby gedoopt moet worden,
- anderen zeggen, dat je er volwassen voor moet zijn,
- een volgende groep christenen zegt weer iets anders, waaruit maar blijkt dat het allemaal heel verwarrend kan zijn, als je over dit onderwerp nadenkt.

Een aantal van de genoemde vragen en meningen zul je zeker herkennen. Van andere vragen of meningen vraag je je misschien af waar die nu toe dienen. Geloof me: het zijn allemaal vragen die van belang zijn in verband met het onderwerp waarover ik graag wat met jou wil delen. Voor mij is de Bijbel de enige norm. Ik ga ervan uit dat dat voor jou ook zo is. Wat zegt *de Bijbel* als het gaat om onderwerpen als 'bekering' en 'doop'? Met dit boekje wil ik je helpen om *in de Bijbel* antwoorden te vinden op jouw vragen over de doop.

1. BEKERING

Ben je bekeerd?

Ik hoor nogal eens over mensen die zich willen laten dopen. Regelmatig heb ik zelf ook mensen mogen dopen. Ik vind dat een voorrecht. Het is fijn om te merken dat er nog steeds (jonge) mensen zijn, die willen getuigen dat zij de Here Jezus willen volgen. Want dat is eigenlijk wat iemand met de doop zegt: Ik ben een discipel (dat is: leerling, volgeling) van de Here Jezus. Uit de gesprekken die ik met ‘doopkandidaten’ heb, blijkt vaak dat er best nog een aantal vragen leven, dingen die nog niet zo duidelijk voor hen zijn. Dat is helemaal niet erg. Een gesprek vooraf heeft niet de betekenis van het afleggen van een soort toelatingsexamen. Het gaat niet om ‘de goede antwoorden’. Nee, het is juist goed om erover na te denken wat je doet. Vragen zijn vaak een bewijs dat iemand nadenkt over wat hij doet of wil doen. Zeker als je pas bekeerd bent, zul je nog een hoop vragen hebben. Een christen is iemand die weet wat hij / zij doet. Hoe beter je weet wat je doet, des te beter ook kun je verantwoording afleggen aan ieder die je er naar vraagt.

Maar voor ik op een aantal vragen inga die vaak in verband met de doop worden gesteld, is de eerste vraag waarop een ondubbelzinnig antwoord gegeven moet worden deze: Ben je bekeerd? Pas daarna kunnen we praten over de doop. Bekering en doop liggen in elkaars verlengde en zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden. Op de bekering móet de doop volgen. Vandaar eerst mijn vraag aan jou: Ben je bekeerd?

Bekering en spijt

Ik kan wel een paar antwoorden bedenken op mijn vraag naar jouw bekering. Je verleden en je achtergrond zullen een grote rol spelen. Het kan best zijn dat je op mijn vraag naar je bekering een helder antwoord kunt geven. Zo recht uit je hart. Je hebt de Here Jezus echt als je Heiland leren kennen, omdat je enorm in de ellende zat. Je had van je leven een zooi gemaakt. Misschien ben je verslaafd geweest aan van alles en nog wat. Het kan zijn dat je heel wat op je geweten hebt door leugen en diefstal, mogelijk zelfs moord. Op een gegeven moment zag je het helemaal niet meer zitten. Je wilde er een eind aan maken. Toen kwam je ineens in aanraking met het evangelie van Jezus Christus.

Volgens mij herken je jezelf wel een beetje in koning Manasse die ooit over Israël regeerde. Die man had het zo vreselijk bont gemaakt. Ik kan me niet voorstellen dat jij je nog grover hebt misdragen. Maar die man kwam zó in het nauw dat hij de gunst van God zocht. Hij verootmoedigde zich diep voor God. En God bewees hem genade. Je vindt die indrukwekkende bekering in 2 Kronieken 33. Moet je eens lezen.

Het kan ook best zijn, dat jij helemaal niet direct een helder antwoord op mijn vraag kunt geven. Dat kom ik ook tegen. Je herkent jezelf echt niet in lieden als Manasse uit 2 Kronieken 33. Je hebt een braaf leven geleid. Eigenlijk moet je toegeven dat, nu je eens bewust over die vraag nadenkt, je daar niet eens zo gemakkelijk een antwoord op kunt geven. Je gelooft in de Here Jezus. Daarmee bedoel je, dat Hij hier geleefd heeft en gestorven is aan het kruis en is opgestaan enzo. Maar is wat is nou 'bekering'? Misschien denk je van binnen wel dat je altijd een kind van God geweest bent... Je bent erbij opgevoed. Toch weet je ook wel dat je slecht bent, dat je van binnen niet deugt. Het kan zijn dat je al tijden bidt of dat het mag veranderen, maar

het verandert niet. Soms heb je echt spijt van bepaalde daden en gedachten.

Het is ook goed denkbaar dat jij jezelf ergens tussen de twee voorgestelde personen in plaatst of dat jij in jouw leven beide ‘soorten’ gedragingen hebt gekend.

Zondaar door geboorte

Mocht jij menen, dat het mogelijk is vanaf de geboorte een kind van God te zijn, dan ben je niet de enige. Iemand met wie ik een keer een gesprek over de doop had, had dezelfde opmerking. Zijn bewijs: Johannes de doper, die al vanaf de moederschoot met de Heilige Geest vervuld was (Luk. 1:15). Dat lijkt een sterk voorbeeld, temeer omdat de Here Jezus van hem zegt: *‘Onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is geen grotere opgestaan dan Johannes de doper’* (Matth. 11:11). Toch blijkt juist uit het feit dat Johannes uit zondige ouders is geboren, dat ook Johannes van zijn geboorte af een zondaar was. Ook voor hem geldt wat in Psalm 51:7 staat: *‘Zie in ongerechtigheid ben ik geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen’*. Lees ook eens wat in Job 14:4 staat: *‘Komt ooit een reine uit een onreine?’*. Het lijkt me sterk dat deze verzen niet voor Johannes de doper en ook niet voor jou zouden gelden.

De Here Jezus zegt: *‘Wat uit het vlees geboren is, is vlees’* (Joh. 3:6). Dat betekent dat ieder mens een zondaar is, alleen al doordat hij geboren is uit zondige ouders. In Romeinen 5:12 wordt net zoiets gezegd: *‘Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen en door de zonde de dood, en zo de dood tot alle mensen is doorgedaan, doordat allen gezondigd hebben.’* Je ziet dus dat je als zondaar geboren wordt en niet als kind van God.

De enige mens die niet als zondaar is geboren, is de Here Jezus. Hij is wel geboren uit een vrouw, maar niet verwekt door

een zondige vader. Over Hem lees je dan ook bij de aankondiging van zijn geboorte: *'De Heilige Geest zal over u [Maria] komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen; daarom zal ook dat Heilige dat geboren zal worden, Gods Zoon worden genoemd'* (Luk. 1:35).

Verandering

Als jij zegt dat je weet dat je slecht bent en van binnen niet deugt, lijkt dat alleen met je gevoel te maken te hebben. Je hebt ook echt wel eens spijt van bepaalde daden of woorden. Je wilt dat er verandering in komt en daar bid je voor. Je wilt graag van dat rotgevoel af. Het klinkt misschien vervelend, maar er is slechts één manier waarop dat kan: je moet toegeven dat er van jou helemaal niets deugt en dat jij vanuit jezelf alleen maar kunt zondigen. Sommige mensen klinkt dat nogal hard in de oren. Ze weten wel dat ze zondaars zijn, maar dan in de zin van: aan iedereen mankeert wel wat. En als je goed je best doet, valt het allemaal best mee.

Ik neem aan dat jij niet bij dat soort mensen hoort. Toch moet jij misschien nog meer doorkrijgen hoe hopeloos verkeerd jij van nature bent. Daarin zal geen verandering komen door het *zelf te proberen*, niet door *veel te bidden* en ook niet door *goede voornemens*. Ik herhaal het woord van de Here Jezus: *'Wat uit het vlees geboren is, is vlees.'* Het klinkt je misschien onbegrijpelijk in de oren. Dat had Nicodemus ook in Johannes 3. Lees dat hoofdstuk maar eens. De Here Jezus vertelt Nicodemus over de noodzaak om opnieuw geboren te worden. Hij begreep er ook niets van. Maar de Here Jezus legt dan uit dat je alleen opnieuw geboren kunt worden door een werk van de Heilige Geest en het woord van God.

Iemand moet inzien dat hij een zondaar is, dat ook erkennen tegenover God en vervolgens geloven in de Here Jezus. Dan is

hij een *kind van God* (Joh. 1:12). Zo iemand wordt door God niet meer gezien als een nakomeling van Adam, de eerste mens en vader van alle zondaren. Zo iemand hoort bij de Here Jezus, die ‘de laatste Adam’ en ‘de tweede Mens’ wordt genoemd (1 Kor. 15:45, 47). Het bestaat dus niet dat jij altijd een kind van God geweest bent. Je kunt alleen een kind van God worden door je te bekeren. Dat is echt heel wat anders dan ergens spijt van hebben.

Spijt

Als je spijt hebt van bepaalde daden of gedachten, wil dat nog niet zeggen dat je je hebt bekeerd. Het kan zijn dat je baalt van de *gevolgen* van wat je hebt gedaan en dat je daarom spijt hebt. Maar in je hart heb je eigenlijk geen hekel aan dat wát je gedaan hebt. Als je op een leugen wordt betrapt, dan kun je zeggen dat je spijt hebt van die leugen. Maar die spijt kan heel gemakkelijk te maken hebben met het feit dat je betrapt bent. Daardoor ben je bang dat anderen je niet meer vertrouwen. Je vindt de schade die jouw eigen persoon heeft opgelopen erger dan de daad die je hebt gedaan. Bij spijt denk je meer aan *jezelf* dan aan dat wat je *God* ermee hebt aangedaan.

Bekering

Maar wat is nou ‘bekering’? Van *bekering* is pas sprake als je heel eerlijk zegt bijvoorbeeld dat je gelogen hebt. Dit heet: je zonden belijden. Je stemt er dan ook uit overtuiging mee in dat je inderdaad niet te vertrouwen bent. Je erkent ook dat het bij jou van binnen, in je hart, niet deugt. Je zult je zonde bij de naam moeten noemen en om vergeving vragen aan God en ook aan hem of haar tegen wie je hebt gelogen. Je ziet in dat je door die zonde de straf van God verdient. Je ziet in dat het

rechtvaardig is, als God jou voor je zonden in de hel zou werpen.

Bekering is dus geen oppervlakkige zaak, maar een *diepgaand* werk. Het gaat niet om *je gevoel*, maar om *je geweten*. Dat moet in het licht van God komen. Je zou kunnen zeggen, dat bekering is: naar God toe gaan, om bij Hem jezelf te veroordelen. Het houdt ook in, dat je voor Hem belijdt dat jij tot nu toe Hem niet gehoorzaam was en dat jouw leven als gevolg daarvan door en door fout was. Ook zal er berouw in je hart zijn dat je tot nu toe zo hebt geleefd.

Wat bekering *niet* is

Let wel op. Bekering is niet dat je bepaalde dingen die je altijd deed, nu opeens niet meer doet. Het is niet dat je loskomt van de een of andere onhebbelijkheid of schadelijke gewoonte. Je kunt bijvoorbeeld voor jezelf tot de nuchtere constatering komen dat het je niet veel oplevert, als je steeds je ouders tegenspreekt, of dat het bekijken van porno je nou ook niet echt gelukkig maakt. Het is zeker noodzakelijk dat je van beide zaken los komt. Het is dan ook prachtig als het je lukt. Je houdt er zelfs een lekker gevoel aan over, je geeft jezelf een schouderklopje. Misschien dat ook anderen jou ervoor prijzen. Toch is dit niet wat de Bijbel 'bekering' noemt. Bekering heeft niet in de eerste plaats met uiterlijke dingen te maken, maar met je *innerlijk*, met het veroordelen van jezelf.

Innerlijke verandering

Bekering wil zeggen dat er een *innerlijke verandering* plaatsvindt. Je raakt ervan overtuigd dat een leven zonder God een leven voor de zonde is. Die overtuiging krijg je alleen als je in het licht van God komt. Dat betekent dat je jezelf ziet tegenover Hem die heilig en rechtvaardig is. In het licht van

God kom je tot een berouwvol oordelen van het kwaad, de zonde en van jezelf. Je leest bijvoorbeeld de woorden *'hebt dan berouw en bekeert u'* (Hand. 3:19; 26:20) en je merkt dat het verlangen in je hart opkomt om daaraan te gehoorzamen.

'Berouw hebben' heeft niets te maken met wat ik hierboven noemde een *oppervlakkige spijt*. Bij echt berouw is er van binnen iets gebeurd, er is een innerlijke omkeer geweest. Je bent compleet van gedachten veranderd over jezelf en over God. Vroeger had je het goed getroffen met jezelf. Bij berouw is daar een eind aan gekomen: bij berouw *veroordeel* je jezelf. Vroeger had je zo je eigen gedachten over God en zette je Hem bij wijze van spreken naar je hand. Bij berouw is ook daar een eind aangekomen: bij berouw erken je Hem in zijn volle rechtvaardigheid. Wie zich bekeert, leeft niet meer zijn of haar eigen leven met de rug naar God toegekeerd, maar die heeft zich juist naar God omgekeerd.

Uiterlijke gevolgen

Daarom zal die bekering ook in de praktijk van elke dag te zien zijn. Bekering zal een radicale verandering van je dagelijkse levensstijl tot gevolg hebben. Als iemand een liederlijk leven heeft geleid en die persoon bekeert zich, dan valt het iedereen op die hem of haar kende, dat zo iemand radicaal anders gaat leven. Met zo iemand gaat het net zoals met koning Manasse waarover ik het in het begin had. Maar ook als een 'nette' zondaar zich bekeert, zal dat te zien zijn.

Wat dat betreft kunnen we veel leren van de gelovigen in Thessalonika. In de hele omgeving werd over de bekering van die mensen gesproken. Er ging een geweldig getuigenis van hen uit, zodat Paulus hun kon schrijven dat hij overal hoorde: *'hoe u zich van de afgoden tot God hebt bekeerd om de levende en waarachtige God te dienen en zijn Zoon uit de hemelen te*

verwachten, die Hij uit de doden heeft opgewekt, Jezus, die ons redt van de komende toorn' (1 Thess. 1:9). Dus als jij zegt dat je je hebt bekeerd, moet dat te zien zijn. Een bekering, zonder daden die laten zien dat de bekering echt is, *is geen bekering*. Dat is alleen gepraat. Lees in dit verband maar eens wat Johannes de dooper daarvan zegt in Lukas 3:8-14.

Wil je een paar bewijzen van echte bekering? Als je echt bekeerd bent, zul je de Here Jezus liefhebben, ernaar verlangen Hem beter te leren kennen, behoefte hebben om te bidden en de Bijbel te lezen, over Hem willen praten met anderen die Hem nog niet kennen. De liefde voor de Here Jezus wordt gezien in gehoorzaamheid aan zijn Woord. Een duidelijke uiting van die gehoorzaamheid is bijvoorbeeld dat je je laat dopen.

Bekering, waarom?

Ik zal je vertellen waarom bekering nodig is. Bekering is nodig omdat God het gebiedt. Luister maar: *'God beveelt nu aan de mensen, dat zij zich allen overal moeten bekeren'* (Hand. 17:30). Maar God is geen God, Die zómaar iets doet of zegt, omdat het toevallig bij Hem opkomt. Zinloze bevelen kunnen wel door grillige, wispelturige heersers op aarde worden gegeven, maar niet door God. Als God iets gebiedt, heeft dat altijd een bedoeling. Hij roept op tot bekering *'omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij het aardrijk in gerechtigheid zal oordelen, door een man die Hij daartoe heeft bestemd, waarvan Hij aan allen zekerheid heeft gegeven door Hem uit de doden op te wekken'* (Hand. 17:31). Hier staat dus dat God de Here Jezus ('*een man*') op een bepaalde dag naar de aarde zal sturen om te oordelen. Ieder mens die zich niet heeft bekeerd, zal door de Here Jezus worden geoordeeld (lees maar Johannes 5:22, 27).

God is lankmoedig én heilig

Je moet niet denken dat God het fijn vindt om mensen te oordelen. Integendeel! Hij heeft de Here Jezus nog steeds niet naar de aarde gestuurd om te oordelen, omdat Hij geduldig is *'daar Hij niet wil dat iemand verloren gaat, maar dat allen tot bekering komen'* (2 Petr. 3:9). Zijn oproep, die nog steeds aan mensen wordt gedaan om zich te bekeren, bewijst dus zijn *lankmoedigheid*, zijn *geduld* met de mensen. Gehoorzaamheid aan dit bevel tot bekering is absoluut noodzakelijk, omdat God heilig is, terwijl de mens door de zonde totaal verdorven is. Als God die mens in zijn prachtige hemel wil kunnen ontvangen (en dat wil Hij maar wát graag!) dan is er bij die mens een totale verandering nodig. Van zijn innerlijk en van zijn praktijk. Als een mens zich bekeert, ontvangt hij een *nieuw leven* dat helemaal beantwoordt aan de heilige natuur van God. Maar er is nog meer te zeggen over bekering, zoals

Waarvan en tot wie moet een mens zich bekeren?

Het antwoord op deze vraag staat in 1 Thessaloniërs 1:9. Iedereen in de omgeving van de gemeente van Thessalonika wist dat ze bekeerd waren. Paulus schreef hun: *'hoe u zich van de afgoden tot God hebt bekeerd'*. Een mens moet zich dus bekeren *van* de afgoden en *tot* God. Iemand die niet bekeerd is, heeft een heel ander doel in zijn leven dan iemand die wel bekeerd is. Een ongelovige leeft voor zichzelf. Heel zijn streven is erop gericht in dit leven goed aan zijn trekken te komen. Zo kan iemand keihard studeren. Hij doet dit alleen maar om later een goede baan te krijgen met een hoog salaris. Daarmee kan hij allemaal leuke dingen doen. Een ander vindt daar geen bal aan, maar presteert goed in de sport of in muziek. Daar valt eer te behalen. Hij kickt erop als mensen zeggen: wat ben jij daar goed in. Weer een ander maakt zich alleen maar druk om haar

lichaam. Hoe zie ik eruit? Hoe zwaar ben ik? Zij kijkt er op als mensen tegen haar zeggen: wat zie je er goed uit! Ik zou nog een heleboel andere dingen kunnen noemen. Hele nette, maar ook hele zondige.

De dingen die ik heb genoemd zijn in zichzelf niet eens zondige dingen. Het is niet verkeerd om goed je best te doen op school, zodat je een goede baan zult krijgen; het is ook niet verkeerd om lekker te sporten en te musiceren, of je lichaam netjes te verzorgen. Maar waar draait het bij dit alles om? Ze doen het allemaal voor zichzelf en niet voor God. Aan de eer van God wordt niet gedacht. *De eigen persoon en het bevredigen van eigen genot staan in het middelpunt en niet de Heer Jezus.* En van deze levensinstelling, het gericht zijn op zichzelf en het alleen denken aan eigen plezier, moet de mens zich bekeren. Iedereen die niet Christus als het middelpunt van zijn leven heeft, staat zelf in het middelpunt. Zijn afgoden zijn de dingen waar hij of zij voor leeft. Zich daarvan bekeren wil zeggen dat ze geoordeeld worden in het licht van God. In plaats daarvan krijgt God nu alle aandacht. Hij wordt het middelpunt van het bestaan en niet meer de afgoden. Vanaf de bekering gaat alles draaien om Hem en zijn wil.

Bekeerd om God te dienen

Bekering '*tot God*' betekent tussen twee haakjes ook dat je je hebt bekeerd tot een *Persoon* en niet tot een godsdienst of een filosofie. Door je bekering hoor je niet meer op het gebied van de duisternis, maar ben je op het terrein van het licht terecht gekomen. Je bent door je bekering niet meer onder de macht van de satan, maar onder de macht van God (Hand. 26:18). Dan kun je gaan beantwoorden aan het doel dat God met jouw bekering heeft en dat is '*om de levende en waarachtige God te dienen en zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, die Hij uit de doden*

heeft opgewekt, Jezus, die ons redt van de komende toorn' (1 Thess. 1:9,10).

Jouw bekering heeft als doel dat je God gaat dienen. Dat wil zeggen dat je jezelf bij alles afvraagt wat de Here wil dat je zult doen en dat je niet doet wat je zelf wilt. Je kunt alleen bewijzen dat je bekering echt is, als dat blijkt uit je manier van leven. Daarbij is de verwachting van de terugkeer van de Here Jezus heel belangrijk. Zonder dat je naar Hem uitziet, komt er van God dienen niet veel terecht. Bekering is dus een praktische zaak: wie bekeerd is, dient God en verwacht de Here Jezus.

Het kan zijn dat door zo over bekering na te denken, je tot de conclusie komt dat je je nog niet hebt bekeerd. Dan is nu het moment gekomen om op je knieën te gaan en je zonden aan God te belijden. Erken dat het werk van de Here Jezus op het kruis ook voor jou nodig was. Vertrouw erop dat Hij daar de straf voor jou droeg. Als je dat in kinderlijk geloof aanneemt, mag je weten een kind van God te zijn (Joh. 1:12).

Verloren en gevonden

Bekering is een daad van gehoorzaamheid, zegt God. Als je je hebt bekeerd, zojuist of al langer geleden, mag je doorlezen. Dat mag natuurlijk altijd, maar zonder bekering heeft het geen zin. Dan kun je beter van de zonde genieten. Dat klinkt je vreemd in de oren? Luister dan maar eens naar wat Paulus zegt in 1 Korinthiërs 15:32. Het gaat daar over het geloof in de opstanding van doden. Wie dat niet gelooft, wordt door Paulus als volgt aangespoord: *'Als er geen doden worden opgewekt, laten wij eten en drinken, want morgen sterven wij.'* Wie zich niet bekeert, houdt geen rekening met de dood en het hiernamaals en moet het van het leven hier en nu hebben. Maak van je leven dan een groot feest! Maar Paulus zegt er direct

achteraan: *'Dwaalt niet!'* Het is een gruwelijke dwaling te menen dat het met de dood allemaal voorbij is.

Je hebt doorgelezen. Ik richt me nu tot jou als iemand die bekeerd is. Je schaamt je als je eraan denkt, dat de Here Jezus de straf kreeg, die jij had verdiend. Je bent je bewust geworden dat je echt een verloren schaap was dat van geen kant deugde en dat de goede Herder je nu gevonden heeft!

Drie gelijkenissen

Je zult wel merken dat anderen die ook kinderen van God zijn, er blij om zijn dat jij je hebt bekeerd. Ik vind het schitterend dat ik de dingen die ik schrijf met jou mag delen! Maar niet alleen wij zijn blij. In Lukas 15:7 en 10 staat, dat er blijdschap is in de hemel (bij de engelen van God) over één zondaar die zich bekeert. Wil je dat hoofdstuk er even bij pakken? Dat hoofdstuk wil je laten zien welk belang *God* heeft bij jouw bekering. Daarover heb ik het nog niet met je gehad en ik vind het belangrijk je daarover nu iets te schrijven.

Als je Lukas 15 leest, luister je naar de Here Jezus die daar drie gelijkenissen uitspreekt. De Here Jezus vertelt deze gelijkenissen om de genade van God te laten zien. Hij laat twee aspecten van de liefde van God zien: in gelijkenis 1 en 2 zie je de liefde die *zoekt* en in gelijkenis 3 zie je de liefde waarmee iemand wordt *ontvangen*. Gelijkenis 1 en 2, die van het schaap en van de munt, geven de bedoeling van de bekering aan: het schaap en de munt zijn terug bij hun oorspronkelijke eigenaar. Gelijkenis 3, die van de verloren zoon, laat zien hoe God dit laat gebeuren.

Gods werk voor en *in* de zondaar

Van alle drie lees je dat ze verloren waren. En elk van de drie laat van dit verloren zijn een bepaalde kant zien. Het weggelopen schaap stelt de schuldige zondaar voor. De zondaar is van God weggelopen. Jesaja 53:6 zegt dat treffend: *‘Wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder naar zijn eigen weg.’* Het schaap stelt dus de zondaar voor die leeft in zijn zonden. Bij de munt zie je iets anders. In een munt is geen leven, die is dood. Ook dat geldt voor de zondaar. In Efeziërs 2:1 staat van de zondaar: *‘toen u dood was in uw overtredingen en zonden.’*

Noch het schaap, noch de munt heeft iets gedaan om terug te komen bij hun eigenaar. Geen van beiden heeft gevraagd om gevonden te worden. Het initiatief gaat in beide gevallen van de eigenaar uit, er gebeurt iets *voor* hen. Zo heeft God met de zondaar gedaan. De zondaar vroeg niet naar Hem, maar Hij zocht de zondaar op.

In de verloren zoon zie je wat er in het hart van de zondaar plaatsvindt. Er gebeurt iets *in* hem. De gelijkenis van de verloren zoon is de uitwerking van de gelijkenis van het verloren schaap en de verloren munt. De vader zegt in Lukas 15 vers 24 en 32: *‘Deze zoon van mij was dood [als de munt] en is weer levend geworden, hij was verloren [als het schaap] en is gevonden.’*

Bekering, het werk van de drie-enige God

De drie gelijkenissen laten nog iets heel moois zien: in de bekering van een zondaar is de drie-enige God aan het werk. In gelijkenis 1 zie je de Here Jezus als de goede Herder, die zijn schaap opzoekt. En als Hij het heeft gevonden is Hij blij. Ook er is blijdschap in de hemel. Deze blijdschap ontstaat *‘over één*

zondaar die zich bekeert' (Luk. 15:7). Gelijkenis 2 toont de moeite die de Heilige Geest doet om het verlorene te zoeken en te vinden, hoe Hij bezig is een dode zondaar terug te brengen op de plek waar deze hoort. Ook hier is het gevolg dat er blijdschap is *'over één zondaar die zich bekeert'* (Luk. 15:10).

De vreugde in de hemel is niet over jouw behoudenis, niet over het feit dat jij in de hemel zult komen, maar over jouw bekering. Natuurlijk betekent jouw bekering dat jij behouden bent en in de hemel zult komen, maar dat is niet wat hier als oorzaak van de blijdschap in de hemel wordt gegeven. De bekering staat centraal. Wat bekering inhoudt, weet je: het houdt in dat jij je zonde hebt beleden, dat jij jezelf veroordeelt en dat jij God rechtvaardigt ('gelijk geeft'). Dat is nu precies wat in de derde gelijkenis zo prachtig tot uiting komt.

De verloren zoon

De jongste zoon keert zijn vader de rug toe. Dat is wat de zondaar heeft gedaan. Ver van zijn vader leeft hij een zondig, losbandig leven. Zolang hij geld heeft, heeft hij vrienden. Als het op is, zijn ze weg. Niemand die nog iets om hem geeft. Tenslotte hebben zelfs de varkens het beter dan hij. In zo'n situatie komt een mens terecht als hij zich van God afkeert.

Misschien heb jij niet op die manier geleefd en ben je ook niet jaloers geworden op wat varkens te eten krijgen. Toch moet je beseffen dat jij, toen je nog niet bekeerd was, in precies dezelfde situatie was. Ga maar na: hoe kwam die jongen tot inkeer? De omkeer begint met *'toen kwam hij tot zichzelf'* (Luk. 15:17). Dat is zijn bekering. Hij wordt stilgezet op zijn verkeerde weg, denkt na, herinnert zich hoe goed hij het thuis had, ziet in dat hij gezondigd heeft, erkent dat en staat op en gaat naar zijn vader.

Dat is wat bij ieder mens moet gebeuren en wat ook bij jou is gebeurd. Tot aan het moment van je bekering draaide alles in jouw leven om jezelf. Je deed waar je zelf zin in had. Je leefde met je rug naar God toe. Maar op een bepaald moment ben je tot jezelf gekomen, heb je over jezelf en je leven nagedacht en zag je in, dat een dergelijk leven leeg en doelloos is. Je bent tot God gegaan en hebt dat voor Hem beleden. Dat is het werk van de Geest van God.

De ontvangst

Waar Gods Geest werkt, zie je altijd twee dingen. In de eerste plaats wordt het geweten overtuigd van zonde, gerechtigheid en oordeel (Joh. 16:8). Je beseft dat je gezondigd hebt en dat God rechtvaardig is als Hij jou daarvoor oordeelt. Dat zou je bang moeten maken om God te ontmoeten. Maar het tweede wat de Geest van God bewerkt, is dat je niet bij God wegloopt, maar juist met je zonden naar Hem toegaat. De Geest van God bewerkt vertrouwen, dat je met je zonden bij God kunt komen en dat Hij je niet afwijst, maar je juist met open armen ontvangt.

Dat is wat je ook zo prachtig in deze gelijkenis vindt. Moet je maar eens zien hoe zijn vader hem ontvangt. Toen de jongen *'nog veraf was, zag zijn vader hem en werd met ontferming bewogen, en hij liep snel op hem toe, viel hem om de hals en kuste hem innig'*. Kun jij je een schitterender ontvangst indenken? Hier zie je het resultaat van bekering: de zondaar die van God is weggelopen, die Hem de rug toekeerde, is teruggegaan naar God. En Die sluit hem als zijn Vader in de armen.

Die ervaring zul jij ook hebben. Geen vrees meer voor God. Hij wil immers nu je Vader zijn. Dat is een prachtige en een vertrouwelijke relatie! Door zijn Woord wil Hij tot je spreken en

je laten zien wat Hij kan doen in het leven van een christen. Lees daarom elke dag zijn Woord.

De eerste mens

De uitdrukkingen ‘eerste mens’ en ‘tweede mens’ komen voor in 1 Korinthiërs 15:45, 47. Het lijkt misschien alsof ze zomaar uit de lucht komen vallen in deze verhandeling over de bekering. Toch hebben ze heel veel te maken met ons onderwerp! Ik zal proberen uit te leggen waaruit dat blijkt.

Om het mogelijk te maken dat een mens zich bekeert, laat God in zijn genade nog steeds de indringende en tegelijk ook schitterende boodschap van bekering prediken. Hij laat aan zondaars weten dat de Here Jezus voor hen in de dood is gegaan. Hij heeft het volle oordeel gedragen, dat over de zonde móet komen. Hij nam alle verantwoordelijkheid die de mens had, maar waaraan de mens niet kon voldoen, op Zich. Daarvoor kwam de volle toorn (de rechtvaardige boosheid) van God over de zonde op Hém. Door wat Hij deed op het kruis is ‘*de eerste mens*’ volkomen geoordeeld.

Wat is nu die ‘*eerste mens*’? Met ‘*de eerste mens*’ wordt in de eerste plaats *Adam* bedoeld (1 Kor. 15:45). Hij is een zondaar geworden en daardoor onder het oordeel van God is komen te vallen. In de tweede plaats worden daarmee ook *al zijn nakomelingen* bedoeld (Rom. 5:12). Elk mens die zich niet heeft bekeerd, hoort bij ‘de eerste mens’.

God kan op geen enkele manier iets met ‘de eerste mens’ te maken hebben, want God en de zonde hebben geen enkel raakvlak. ‘De eerste mens’ is de mens die leeft in de zonde. Je kunt ook zeggen, de mens die los van God voor zijn eigen vleselijke begeerten leeft. Maar in de dood van Christus is ‘de eerste mens’ (de zonde en het vlees) volledig geoordeeld. De ‘eerste mens’ bestaat voor God niet meer, die ziet Hij niet meer.

Dat zal je allemaal heel radicaal in de oren klinken. Dat is ook de bedoeling, want het is ook heel radicaal. Het kan ook niet anders. Als God ook nog maar een ietsje in de mens zou zien dat goed was, zou Hij dat nog weer hebben kunnen uitbouwen tot iets dat helemaal goed was. Maar er valt aan de oude, ‘de eerste mens’ niets op te knappen. Het enige wat God kon doen en ook gedaan heeft, is deze eerste mens oordelen. Dat is nou precies wat jij hebt ingezien en wat jou tot bekering bracht. Zie je dat het alles met ons onderwerp te maken heeft?

2. DE DOOP

‘De eerste mens’ en de doop

Er is dus niet het geringste schakeltje in ‘de eerste mens’ waardoor hij nog aan God verbonden zou zijn. Dat klopt ook met wat de Bijbel op andere plaatsen zegt, zoals: *‘Er is niemand die goed doet, er is er zelfs niet één’* (Rom. 3:12). Dit laat geen uitzondering toe. Jij valt dus ook onder dit getuigenis. Wie daarvan niet ten volle overtuigd is, kan niet worden gedoopt. Als jij je laat dopen, stem je namelijk in met dit radicale oordeel over jou. De doop betekent dat je dit oordeel van God over ‘de eerste mens’ van harte erkent. Dat wil zeggen dat jij zonder tegenwerpingen aanvaardt en belijdt dat jij de dood verdiende.

Tegelijk weet je dat Christus, ‘de tweede mens’, in jouw plaats de dood van de zondaar is gestorven. In genade heeft Hij alles op Zich genomen wat jij verdiende. Door je te laten dopen ‘rechtvaardig je God’, dat wil zeggen dat je God gelijk geeft dat Hij jou als zondaar moest oordelen. Je legt daarvan door middel van de doop op een voor iedereen zichtbare manier getuigenis af.

Natuurlijk getuig je ook door je manier van leven van je geloof in de Here Jezus. Je zult niet meer na schooltijd met je medestudenten de kroeg in duiken. Maar of je nu student, werknemer, huisvrouw, chef, directeur of wat dan ook bent, je veranderde ‘lifestyle’ zal vragen oproepen. Juist door de doop getuig je, zonder woorden, maar o zo indringend, dat het oude voorbij is en dat je een nieuw leven leidt. Je getuigenis begint met de doop.

Ik zei al dat de doop onlosmakelijk aan de bekering is verbonden. Dat verzin ik niet, dat wordt duidelijk uit de teksten die we nu samen gaan bekijken.

Wie gelooft, is behouden

We beginnen met het bekende en belangrijke Markus 16:16 waar het verband tussen bekering en doop duidelijk blijkt: *‘Wie gelooft en gedoopt is, zal behouden worden.’*

Voordat ik ga vertellen wat deze tekst betekent, is het nodig eerst te zeggen wat hij niet betekent. Er is namelijk gebleken dat dit vers aanleiding geeft tot misverstand. Op het eerste gezicht lijkt deze tekst te zeggen dat geloof niet voldoende is om behouden te worden. Er staat immers dat je, om behouden te zijn, niet alleen moet geloven, maar ook nog gedoopt moet zijn: *‘Wie gelooft én gedoopt is’*. Om dit misverstand uit de weg te ruimen, is het goed te bedenken dat het woord ‘behouden’ in meerdere betekenissen voorkomt.

Als Paulus tegen de gevangenvaarder in Handelingen 16:31 zegt: *‘Geloof in de Heer Jezus en u zult behouden worden’* wil dat zeggen dat geloof in de Here Jezus genoeg is om gered te worden voor de eeuwigheid. Hij rept met geen woord over de doop. Het is zoals het in Johannes 3:36 staat: *‘Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven.’* Eén van de rovers die naast de Here Jezus was gekruisigd, is een prachtig voorbeeld van iemand die voor eeuwig behouden is, zonder gedoopt te zijn. Hij beled vlak voor zijn dood zijn geloof in de Here Jezus, toen hij tot Hem zei: *‘Jezus, denk aan mij, wanneer U in uw koninkrijk komt.’* Het schitterende antwoord dat hij van de Here Jezus te horen kreeg, maakt ondubbelzinnig duidelijk dat deze man behouden was: *‘Voorwaar, Ik zeg u: vandaag zult u met Mij in het paradijs zijn’* (Luk. 23: 42, 43).

Dus wie bekeerd is, hoeft er nooit aan te twijfelen waar hij of zij in de eeuwigheid zal zijn!

Behouden door de doop

De behoudenis die het gevolg is van de doop moet dus met iets anders te maken hebben dan met het eeuwig in de hemel zijn. Dat is ook zo. De doop heeft uitsluitend te maken met ons verblijf op *aarde*. De doop heeft alleen betekenis voor deze *aarde* en heeft niets te maken met de hemel. De plaats waar we heengaan, de hemel, is een schitterende plaats, omdat daar de Here Jezus is. Bij Hem zullen we eeuwig zijn. Maar als we op aarde bij Christus willen zijn, kunnen we alleen maar bij Hem zijn op de plaats van zijn *verwerping*. Op aarde en voor het oog van deze wereld lig je eruit als je je bij Hem voegt. En je voegt je bij Hem als je wordt gedoopt.

In Markus 16:16 wordt de doop in één adem genoemd met geloof: *‘Wie gelooft en gedoopt is, zal behouden worden.’* Behouden voor de eeuwigheid word je door geloof alleen. Maar wie echt gelooft in de Here Jezus als Degene die voor zijn zonden stierf, zal ook graag *op aarde* bij Hem willen horen. Deze twee dingen horen bij elkaar: in Hem geloven voor de eeuwigheid én in de praktijk van je leven laten zien dat je van Hem bent. Als ik zeg, dat ik wel in de eeuwigheid in de hemel bij Hem wil zijn, maar hier op aarde liever niet hoor bij Christus die verworpen is, dan ben ik een huichelaar.

Wat in Markus 16:16 staat, komt uit de mond van de Here Jezus Zelf. Hij Zelf doet hiermee een beroep op ieder die in Hem gelooft, om zich bij Hem te voegen en in zijn verwerping te delen. Door je te laten dopen voeg jij je bij een verworpen Heiland. Denk je niet dat dit voor Hem een grote vreugde betekent? Denk je niet dat het Hem aan de andere kant veel

verdriet zal doen als we ons schamen om zijn verwerping met Hem te delen?

Doop alleen betekenis voor het leven op aarde

De doop heeft dus alleen betekenis voor ons leven op aarde. Deze betekenis is niet in één oogopslag duidelijk als je de verschillende teksten over de doop op een rij zet. Ik moet eerlijk zeggen dat het bij mij ook even heeft geduurd, voordat ik begreep waarom de doop alleen van betekenis is voor het leven op aarde. Ik kan me dus levendig voorstellen dat je echt wel even tijd nodig hebt om dit aspect van de doop helder te krijgen. Maar het feit dat je dit boekje leest, bewijst dat je die tijd er voor over hebt. Ik van mijn kant wil je graag op weg helpen, want het is echt van het grootste belang dat je goed ziet dat de doop *alleen* te maken heeft met jouw leven op *aarde*.

Dat de doop alleen te maken heeft met de aarde, is steeds de achtergrond waartegen je de teksten die over de doop gaan, moet lezen. Het feit dat de doop niet te maken heeft met de eeuwigheid en de hemel, maar alleen met de tijd dat je als kind van God op aarde leeft, betekent overigens niet dat de doop niet zo belangrijk is! Voor God is de doop heel belangrijk, zoals voor Hem alles belangrijk is wat met zijn Zoon, Jezus Christus te maken heeft. Daarbij doet het er niet toe of het nu gaat om de hemel of dat het gaat om de aarde. Voor God is er in de hemel én op de aarde maar één Persoon om Wie het gaat, en dat is zijn Zoon. Daarom geeft Hij in zijn Woord aan dat wie met zijn Zoon de plaats in de hemel wil delen, ook zal delen in de plaats die zijn Zoon op aarde had en heeft.

Dat je in de hemel bij Hem hoort, dat wist je al. Dat je deelt in zijn plaats op aarde laat je dus zien door je te laten dopen. Door het geloof in zijn naam ben je door Hem aangenomen en gered en zul je in de hemel komen. Maar je bent nog niet bij

Hem in de hemel. Je bent nog op aarde, waar God nog steeds oneer wordt aangedaan en waar de zonde heerst. Hier werd Christus tot zonde gemaakt en hier is Hij gestorven. De enige mogelijkheid om te laten zien dat je op aarde bij Hem hoort, is door je te laten dopen.

Gedoopt tot de dood van Christus

Zoals ik al zei, voeg jij je door je te laten dopen bij een gestorven Christus. Je bent gedoopt tot de dood van Christus. Deze uitdrukking kom je tegen in Romeinen 6:3. Door je te laten dopen, laat je in beeld zien dat jij ook in de dood bent gegaan. Toen Christus stierf onder het oordeel van God, stierf jij daar ook. Als je wordt gedoopt, getuig je daarmee dat je tot zijn dood wordt gedoopt. Je neemt door je te laten dopen dezelfde plaats in als Christus op aarde had. Weet je wat het laatste was dat de wereld van de Here Jezus zag toen Hij op aarde was? Dit, dat Hij dood aan het kruis hing en daarna in een graf werd gelegd. De wereld had Hem verworpen en gedood. Daarom bestaat Hij voor de wereld niet meer en gelooft de wereld niet in Hem. Die plaats deel jij met Hem als jij je laat dopen.

Je wordt, zoals Romeinen 6:4 zegt, *'tot zijn dood gedoopt'*. Het oordeel van God rust op de hele wereld met uitzondering van twee plaatsen. De eerste plaats is het kruis van Christus, want daar is Gods oordeel over Hem heengegaan en is dat oordeel volledig uitgeoefend over de zonden van ieder die gelooft. De tweede plaats is het graf van de Here Jezus, want daar werd de gestorven Jezus neergelegd als bewijs van het voltrokken vonnis over de zonden. Door de doop voeg jij je bij de gestorven Jezus in zijn graf.

Wat betekent het om in een graf te worden gelegd? Wie wordt begraven, wordt onder de grond gestopt. De begrafenis is voorbij en het leven gaat verder. Niemand bekommert zich meer

om iemand die begraven is. Dat is sinds de begrafenis van Christus nog steeds de plaats die de wereld Hem geeft. Hij heeft afgedaan. Dat is de plaats die jij door je te laten dopen, vrijwillig inneemt. Je voegt je door je te laten dopen bij Hem op *aarde*.

Dopen en zonden afwassen

Dit aspect - dat de doop alleen te maken heeft met het leven van de christen op *aarde* - zul je steeds weer terug vinden in andere teksten die over de doop gaan. Laten we eens kijken naar de doop van Paulus. Toen hij tot bekering gekomen was, kreeg hij te horen: *'Sta op, laat je dopen en je zonden afwassen'* (Hand. 22:16). Waren zijn zonden dan nog op hem? Was hij, zoals in 1 Korinthiërs 15:17 gezegd wordt, nog in zijn zonden? Nee, zijn zonden waren hem vergeven. Ananias noemt hem immers *'broeder'* (Hand. 9:17)! Zijn zonden waren afgewassen *'door de naam van de Heer Jezus Christus en door de Geest van onze God'* (1 Kor. 6:11). Alleen, net als we hebben gezien bij de betekenis van het woord *'behoudenis'* in Markus 16:16, is het ook hier belangrijk te kijken naar het verband waarin een uitdrukking voorkomt. Als je dan kijkt naar 1 Korinthiërs 6:11 wordt duidelijk dat het daar gaat om het afwassen van de zonden voor de eeuwigheid. In die betekenis was Paulus al van zijn zonden afgewassen bij zijn bekering. Zou hij gestorven zijn, voordat hij was gedoopt, dan ging hij als een van zijn zonden gereinigd mens naar de hemel om voor eeuwig bij de Here Jezus te zijn.

Maar, ik herhaal het en zal dat vaker zeggen omdat hierover geen misverstand mag bestaan, er is ook nog zoiets als bij de Here Jezus zijn op *aarde*. Ook met het oog op zijn leven op aarde was het noodzakelijk dat Paulus' zonden werden afgewassen. Zolang hij niet gedoopt was, zag God hem nog als iemand die hoorde bij de wereld waarin hij leefde. God wist wat er in het hart van Paulus was, maar Hij wilde ook dat Paulus

tegenover de wereld om hem heen duidelijk maakte dat hij niet meer een van hen was. Door gehoorzaam te zijn aan de opdracht om zich te laten dopen, kon iedereen die deze christenvervolger kende, het zien: zijn zonden zijn weggewassen! Vanaf het moment dat hij was gedoopt, kon de wereld geen beslag meer op hem leggen alsof hij er nog bij hoorde. Vanaf zijn doop rekende God hem niet meer als in verbinding met deze wereld.

Ik hoop dat je nu een beetje beter begrijpt, waarom de doop juist voor de aarde belangrijk is.

Doop en oordeel

Voor ik met je naar een volgende tekst ga, wil ik je een verhaaltje doorgeven dat ik een tijdje geleden las en dat je misschien helpt de betekenis van de doop nog iets beter te begrijpen. Het verhaaltje zegt iets over het oordeel van God en hoe iemand die zich laat dopen dit oordeel ondergaat. Het oordeel van God rust op deze wereld.

Ik heb er al op gewezen dat er twee plaatsen zijn waarop het oordeel *niet* rust, omdat het daar al geweest is: het *kruis* en het *graf*. Het oordeel komt echter *wel* over de wereld omdat die in het boze ligt (1 Joh.5:19; Joh. 12:31). De gelovige is al geoordeeld in het oordeel dat God over Christus bracht op het kruis. Hij erkent dat door zich symbolisch te laten begraven in het water van de doop.

Het volgende verhaaltje kan duidelijk maken hoe God de wereld en het watergraf ziet. Voor de afwisseling gaat het deze keer niet over water, maar over vuur (dat trouwens in de Bijbel steeds naar oordeel verwijst). Op een enorme prairie staat een boerderij. Tot zijn grote schrik ziet de boer in de verte een grote prairiebrand die door de wind zijn kant wordt opgeblazen. Hoe kan die boer nu aan het alles verterende vuur ontkomen? Hij begint het stuk prairie in de directe omgeving van zijn boerderij

te verbranden. Als het vuur van de grote brand bij zijn boerderij komt, zie je dat de brand links en rechts om de boerderij heen verder trekt. De boerderij blijft gespaard, omdat alles om de boerderij heen al verbrand was. Daar was, om zo te zeggen, het oordeel al geweest. Het grote vuur had daar niets meer te verteren.

Zo kun je ook kijken naar de wereld waarin je leeft en waarvoor het grote oordeel van God dreigend naderbij komt, terwijl jij door de doop laat zien dat het oordeel over jou al voltrokken is.

Doop en vergeving van zonden

Het zal duidelijk zijn dat het doopwater geen zonden voor God kan wegnemen. Dat kan alleen door het bloed van de Here Jezus. Het doopwater is gewoon water en dit water heeft geen enkele mystieke werking op iemands innerlijk. Het *afwassen van de zonden door de doop* heeft dan ook alleen te maken met het innemen van de plaats die God de christen op aarde geeft. Zolang je niet gedoopt bent, maak jij nog steeds deel uit van deze wereld. Dan heb je nog niet op aarde je plaats ingenomen met de Here Jezus in zijn dood. God ziet dan jouw leven op aarde nog steeds in verbinding met 'de eerste mens'. Daarin komt een radicale verandering, zodra jij gedoopt wordt, want dan word jij door de doop gevoegd bij Christus in zijn dood.

De volgende tekst waar ik met jou naar wil kijken, is Handelingen 2:38. Daar lezen we: '*Bekeert u, en laat ieder van u gedoopt worden in de naam van Jezus Christus tot vergeving van zonden.*' Wat geldt voor het 'afwassen van zonden' door de doop (Hand. 22:16), geldt ook voor de 'vergeving van zonden' door de doop. Ook hier is geen sprake van enige mystieke, verborgen werking van het doopwater. Zoals we naar

Handelingen 22:16 hebben gekeken, moeten we ook kijken naar Handelingen 2:38.

Staat er nu dat je zonden pas worden vergeven als je bent gedoopt? Ja, dat staat er. Maar ik zeg er direct bij dat deze vergeving te maken heeft met de plaats die jij voor God *hier op aarde* inneemt. Als jij je hebt bekeerd, mag je er zeker van zijn dat God jou je zonden heeft vergeven. Lees maar wat staat in Kolossers 1:14. Door het werk van de Here Jezus kon God jou de vergeving van je zonden schenken en daardoor ben je volmaakt geschikt om voor eeuwig in de hemel te zijn (Hebr. 10:10, 14-18). Nog eens: verlossing door het bloed heeft te maken met *de hemel* en *de eeuwigheid*.

Maar jouw bekering heeft ook te maken met je leven *op aarde*. Zolang jij niet gedoopt bent, ziet God jou *op aarde* nog steeds als één van die talloze mensen die nog geen vergeving van zonden hebben. Een verandering in jouw positie op aarde kan alleen gebeuren door de doop. Ik denk dat je juist door Handelingen 22:16 en 2:38 al een beetje gaat begrijpen, hoe belangrijk God het vindt dat jij je laat dopen.

Zo denkt God erover en ieder die zijn Woord serieus neemt, zal graag net zo gaan denken over de doop als Hij. Als jij het met Hem eens bent, zul je graag voldoen aan zijn opdracht om je te laten dopen. Voor God komt jouw leven op aarde door jouw doop in een totaal ander licht te staan. Je kunt zeggen dat God jou naar buiten toe ziet als bevrijd van je zonden, wanneer jij in het water van de dood (waarvan de doop een beeld is) bent gegaan.

Doop en zondvloed

Om het doopwater ‘water van de dood’ te noemen is niet zo vreemd als het misschien lijkt. In de Bijbel staat namelijk een vers over de doop waaruit blijkt dat het water van de doop water

van de dood is. Luister maar naar het volgende vers waar we naar gaan kijken: *'de lankmoedigheid van God bleef afwachten in de dagen van Noach, terwijl de ark gereedgemaakt werd waarin weinigen, dat is acht zielen, gered werden door water. Dit behoudt nu ook u: het tegenbeeld de doop'* (1 Petr.3: 20, 21). Hier staat dus dat Noach door water werd gered. Dit water was het water van de zondvloed. Deze zondvloed betekende de dood voor alle leven op aarde.

Toen Noach in de ark ging en God de deur achter hem toesloot, zat hij daar zo veilig als wat voor de wateren van de zondvloed. Toch kon hij niet zeggen dat hij al gered was, want zodra hij in de ark was, barstte de zondvloed los. Maar terwijl de wateren van het oordeel van God de aarde overspoelden, werd Noach in de ark gered. De ark werd door het water opgetild van de verdorven aarde en toen het water was gezakt, kwam de ark terecht op een nieuwe aarde. Noach stapte uit de ark en zette zijn voeten op een nieuwe, gereinigde aarde.

Dat is nu, zegt Petrus, precies wat er gebeurt als jij wordt gedoopt. Door je te laten onderdompelen in het doopwater, onderga je in beeld het oordeel van God. Maar net zoals Noach veilig was in de ark, ben jij veilig in Christus. In het geval van Noach trof het oordeel de ark, in jouw geval weet je dat het oordeel Christus trof. Alleen door de zondvloed kon Noach een nieuwe wereld binnenstappen. Alleen door de dood van Christus kun jij bij Hem zijn op aarde.

Als je niet gedoopt bent, ben je dus nog niet gered. Bij het behouden zijn (Mark. 16:16), het afwassen (Hand. 22:16) en de vergeving van de zonden (Hand. 2:38) door de doop ging het om bij Christus horen op *aarde*. Zo gaat het ook bij het gered worden door de doop niet om in de *hemel* bij Christus te zijn, maar om op *aarde* bij Christus te zijn. Zolang je niet gedoopt bent, heb je nog niet openlijk laten zien dat je op *aarde* bij Hem hoort. En dat wil je juist graag laten zien.

Doop en een goed geweten

De vraag om gedoopt te worden, komt voort uit een goed geweten (1 Petr. 3:21). Je ziet dat bijvoorbeeld bij de man uit Ethiopië in Handelingen 8:36. Hij had het evangelie gehoord en aangenomen en vroeg vervolgens om gedoopt te worden. Een goed geweten verlangt ernaar gedoopt te worden, om daarmee een bewijs van trouw tegenover de Here af te leggen. Wie zich laat dopen, laat daardoor in beeld zien dat hij voorgoed van het oude leven afscheid heeft genomen, zoals ook Christus door de dood *'is afgesneden uit het land der levenden'* (Jes. 53:8). Je weet immers dat Hij vanwege het oordeel over de zonde in de dood gegaan is.

Noach werd gered omdat hij het getuigenis van God had geloofd. Maar hij kon de nieuwe aarde alleen betreden, nadat hij door de zondvloed was heengegaan. De christen is ook door het geloof gered. En ook hij kan in deze wereld die onder het oordeel ligt, alleen in verbinding met Christus zijn als hij door de dood heen gaat. Daarvan is de doop het beeld. Meerdere keren blijkt dat je bij de doop moet denken aan de dood. Vandaar dat het niet vreemd is het water van de doop ook wel water van de dood te noemen.

Israël in Egypte

Nu we toch even een uitstapje hebben gemaakt naar het Oude Testament, kunnen we ook uit de geschiedenis van Israël nog iets leren over de doop. De doortocht door de Rode Zee wordt namelijk door Paulus in 1 Korinthiërs 10:1-3 ook met de doop in verband gebracht: *'Want ik wil niet, broeders, dat u onbekend is, dat onze vaders allen onder de wolk waren, allen door de zee zijn heengegaan, allen tot Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee.'* Aan het *'ik wil niet'* kun je zien dat Paulus het heel

belangrijk vindt dat de Korinthiërs - en dus ook jij en ik - dit zullen weten.

Paulus verwijst hier naar de uittocht van het volk Israël ('*onze vaders*') uit Egypte. Deze gebeurtenis vind je in Exodus 12-14. Zolang Israël zich in Egypte bevond, waren ze in slavernij. Maar God ging hen daaruit bevrijden. Hij liet zijn plagen over het land Egypte gaan, maar Farao bleef hardnekkig weigeren het volk te laten gaan. Toen kwam de laatste plaag: de dood van alle eerstgeborenen. God '*sloeg alle eerstgeborenen in hun land, de eerstelingen van hun ganse kracht*' (Ps. 105:36).

Dit oordeel ging aan Israël voorbij, omdat ze beschermd werden door het bloed aan de deurposten. Het bloed was een bewijs dat het oordeel "een ander" had getroffen die de dood was ingegaan. Dat was het lam. Dit is een prachtig beeld van het bloed van Christus. Achter zijn bloed is ieder veilig die zijn zonden heeft beleden. '*Zonder bloedstorting is er geen vergeving*' (Hebr. 9:22). '*Het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde*' (1 Joh. 1:7). Het bloed van Christus beschermt ieder die gelooft tegen het oordeel van God. Toch was Israël nog steeds in Egypte.

Israël en de Rode Zee

Pas toen ze door de Rode Zee waren heengegaan, waren ze ook bevrijd uit Egypte. In de Rode Zee kwamen alle vijanden van Israël om. De Rode Zee is een beeld van de doop. Als ik dat op mijzelf toepas (en jij op jezelf) betekent het dit: ik ben pas van de wereld bevrijd, als ik me heb laten dopen. In de dood van Christus is alles wat mij gevangen hield, omgekomen. Zonde, wereld en dood hebben voor mij hun macht verloren. Immers, toen Christus stierf, stierf ik ook. Door mij te laten dopen erken ik dat alle vroegere machten geen gezag meer over mij kunnen uitoefenen omdat ik bij Christus in zijn dood hoor.

Wat voor gezag kan iemand over een dode hebben? Je kunt er tegen praten, roepen, schreeuwen, er komt geen enkele reactie. Een dode kun je niet verleiden. Elke opdracht die je hem zou geven, zou met doods stilzwijgen worden beantwoord. Dat is mijn positie als ik mij door de doop bij Christus voeg. Egypte is een beeld van de wereld. Nu ik op aarde bij een dode Christus hoor, ben ik vrij van de wereld. De doop is een beeld van de dood die een totale scheiding aanbrengt tussen mij en alles wat in de dood van Christus is weggedaan. Op dezelfde manier bracht de Rode Zee een totale scheiding tussen de Israëlieten en de Egyptenaren.

Met het beeld van de Rode Zee in je achterhoofd begrijp je nu ook de vermaning van Paulus aan de gelovigen in Rome: *‘Hoe zouden wij, die ten opzichte van de zonde gestorven zijn, nog daarin leven?’* (Rom. 6:2). Als de gelovige van de zonde is bevrijd, is het toch te gek dat hij daar weer in gaat *leven*? Dat zou het zelfde zijn als wanneer Israël weer terugkeerde naar Egypte om daar weer slavendienst te gaan doen. In de doop heeft de gelovige erkend dat Gods oordeel over de zonde terecht was en op grond daarvan is hij gedoopt.

Wat vervolgens moet gebeuren is een wandelen *‘in nieuwheid van leven’* (Rom. 6:4). De dood van Christus, waartoe iemand wordt gedoopt, maakt een scheiding tussen de gelovige aan de ene kant en de macht van de zonde, het vlees en de wereld aan de andere kant. Door weer de wereld en de zonde te gaan dienen, zou gedaan worden alsof die scheiding er niet was.

Wandelen in nieuwheid van leven

Er is een radicaal verschil tussen je ‘oude levenswandel’ en het ‘in nieuwheid van leven wandelen’ waarover het gaat in Romeinen 6. In Romeinen 6:1-4 wordt over de doop gesproken

tot christenen die zich al hadden laten dopen. Sommigen waren vergeten wat de doop betekende. Ze hielden er gedachten op na die in strijd waren met wat ze in de doop hadden laten zien. Daarom herinnert Paulus hen aan hun doop. Zulke herinneringen heb ik nodig en zul jij ook nodig hebben. Je zult je vast en zeker steeds meer gaan verbazen over de geweldige overvloed aan genade die God door Christus aan jou heeft bewezen. Hoe groter jouw besef van de zonde wordt, des te overvloediger zul je gaan beseffen hoe groot zijn genade is.

Maar dat zal toch niet betekenen dat je dan maar in de zonde blijft voortleven? Als je zo zou denken, zou je niets begrijpen van het werk van Christus en wat God met de zonde heeft gedaan. Weet je nog wat God met de zonde heeft gedaan? Hij heeft de zonde, dat is de bron, de wortel waaruit de boze daden voortkomen, in Christus geoordeeld. En jij bent in Christus onder het oordeel van God gestorven. Net zo zeker als Christus in de dood is gegaan, ben jij in zijn dood voor de zonde gestorven. Dan is het toch eigenlijk onmogelijk om nog in zonde te blijven voortleven?

Om deze eenvoudige gedachtegang kracht bij te zetten, wijst Paulus hier op de doop. Wie zich laat dopen, erkent en verklaart openlijk dat de dood de enige oplossing was die God voor de zonde had. God kan met een mens die in de zonde leeft, niets anders doen dan over hem het oordeel van de dood vellen. Door je te laten dopen erken je dat en laat je je symbolisch met Christus begraven. Het is net als in het leven van elke dag: wie gestorven is moet begraven worden. Voor zo iemand is het leven op aarde afgelopen en na de begrafenis is er ook niets meer van zo iemand te zien. Dat geldt ook voor jou als jij je hebt laten dopen. Het is met je oude leven-in-de-zonde afgelopen.

De doop is dus de toegang tot een 'wandelen in nieuwheid van leven'. Dat je met Christus gestorven bent, heb je door je doop beleden. Maar de Here Jezus is niet in de dood gebleven en

jij niet in het watergraf. De Here Jezus is opgestaan en van jou mag worden verwacht dat je na je doop leeft in verbinding met Hem. Dan zullen de mensen zien dat je Christus hebt aangedaan (Gal. 3:27). Het klinkt misschien wat oneerbiedig, maar het is te vergelijken met het aantrekken van een nieuwe jas. De mensen zien dat je iets nieuws aan hebt. Voor het vertonen van Christus is je nationaliteit, je sociale of maatschappelijke status of je geslacht van geen belang. Iedereen die gedoopt is, heeft Christus aangedaan en behoort nu Hem en niet zichzelf te laten zien. Er is er maar Eén die gezien wordt.

Het koninkrijk der hemelen

Door de doop doe je dus Christus aan. Dat heeft te maken met wat de mensen van jou zien. Maar er is nog iets van belang in verbinding met de doop en dat is het terrein waarop jij je bevindt. Door de doop kom je, zoals je al weet, op een nieuw terrein. Voordat je bent gedoopt, hoor je nog bij de wereld. Zo ziet God dat althans en daar houden we ons maar aan. Nadat je bent gedoopt, hoor je op een nieuw terrein. Dat nieuwe terrein wordt in de Bijbel het ‘koninkrijk der hemelen’ genoemd. Op dat terrein heeft de Here Jezus alles te zeggen. Hij is daar de Gezaghebber, de Koning. Bij een koning hoort een koninkrijk. De mensen in dat koninkrijk zijn de onderdanen van de koning. Door je te laten dopen kom je in het koninkrijk van de Here Jezus.

Je zou kunnen zeggen dat de doop de deur is die toegang geeft tot het gebied waar de Here Jezus regeert. Dat is namelijk de gedachte die verbonden is met ‘het koninkrijk der hemelen’. Je ziet de verbinding tussen het koninkrijk der hemelen en de doop in Mattheüs 3:2–6. Later, in Mattheüs 16 vers 19, krijgt Petrus van de Here Jezus de sleutels van het koninkrijk der hemelen toevertrouwd. Waar gebruikt hij die? In Handelingen 2 vers 38–41 voor *de Joden* en in Handelingen 10 vers 47, 48 voor

de heidenen. In beide gevallen roept hij op tot de doop in de naam van Jezus Christus, om zich onder zijn gezag te stellen.

Ik zal je uitleggen wat ‘het koninkrijk der hemelen’ is. Deze uitdrukking kom je tegen in het evangelie naar Mattheüs. Deze evangelist beschrijft de Here Jezus als de Koning van Israël. In dat evangelie zie je hoe Hij tot zijn volk komt om door hen te worden aangenomen. Maar wat gebeurt er? Zij willen zijn onderdanen niet zijn. Ze willen niet dat Hij over hen regeert (Luk. 19:14). Hij wordt verworpen!

Is het nu voorbij? Komt zijn koninkrijk niet? Nee, het *is* niet voorbij. Zijn koninkrijk *z*al komen. Daarvoor zal Hij nog een keer naar de aarde terugkomen. Daar ga ik nu niet verder op in. Waar het me nu om gaat, is dat er ook nu, in de tijd waarin jij en ik leven, sprake is van een koninkrijk der hemelen. Want de Here Jezus regeert ook nu. Hem is immers gegeven alle macht in hemel en op aarde (Matth. 28:18). Er is sinds de hemelvaart van de Here Jezus een Koning in de hemel die regeert over onderdanen op aarde die zich in zijn koninkrijk bevinden. Maar, en dat is heel belangrijk om goed te zien, Hij regeert nu op een *verborgen* manier en wel over allen die zijn gezag erkennen. Over de verborgen vorm die het koninkrijk nu heeft, spreekt de Here Jezus uitvoerig in Mattheüs 13 aan de hand van een aantal gelijkenissen. Het voert te ver om daar op in te gaan.

Waar zijn koninkrijk nog niet openlijk zichtbaar is, is zijn heerschappij echter wel een realiteit. Hij regeert over de harten van zijn onderdanen. Petrus zegt dat heel mooi zo: ‘*heiligt Christus als Heer in uw harten*’ (1 Petr. 3:14). Uiteraard zal het in het leven van een echte onderdaan van dat koninkrijk zichtbaar worden dat Christus inderdaad zijn Here is.

En hoe wordt iemand een burger van dát koninkrijk? Door zich te laten dopen. Door de doop steek je de grens over die ligt tussen de wereld en het koninkrijk der hemelen. Dat koninkrijk

heet koninkrijk der hemelen omdat daarin wordt geregeerd naar hemelse regels. In dat koninkrijk regeert de hemelse Mens, de Here Jezus Christus. Voor de wereld is Hij nog verborgen, maar zij die gedoopt zijn, belijden dat ze Hem kennen en gehoorzamen. Over hen oefent Hij zijn regering uit.

Verschil tussen ‘koninkrijk’ en ‘gemeente’

Nu we aangekomen zijn bij de uitdrukking ‘koninkrijk der hemelen’ lijkt het me goed om kort iets te zeggen over het verschil met de ‘gemeente’. Gods Woord laat er geen twijfel over bestaan dat iedereen die zich met oprecht berouw tot God heeft bekeerd en in het geloof de Here Jezus als Verlosser heeft aangenomen een lid van de gemeente van Christus geworden. Zo iemand heeft nieuw leven, dat is leven uit God ontvangen. Daar draagt de doop niets aan bij. Hoe kan een uiterlijke handeling als de doop in iemands innerlijk nieuw leven bewerken? Dat is onmogelijk. Daarom zijn het koninkrijk der hemelen en de gemeente twee zaken die heel goed onderscheiden moeten worden. Bij de gemeente word je gevoegd door nieuw leven en verzegeling met de Heilige Geest. Het koninkrijk der hemelen ga je binnen door je te laten dopen.

Dopen: een opdracht

Over het binnengaan in het koninkrijk der hemelen gaat het ook in Matth. 28:19. Daar vinden we de opdracht van de Here Jezus om discipelen te maken. In het slothoofdstuk van dit evangelie dat de Here Jezus als Koning voorstelt, zie je Hem als de opgestane Koning. Voordat Hij naar de hemel teruggaat, geeft Hij zijn discipelen een opdracht. Die opdracht krijgen ze, nadat Hij Zich in zijn koninklijke majesteit heeft voorgesteld: *‘Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde’* (Matth. 28:18). Dan klinken zijn woorden: *‘Gaaf dan heen, maakt alle volken*

tot discipelen, hen dopend tot de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest' (Matth. 28:19). Uit deze woorden blijkt dat de opdracht om uit te gaan en discipelen te maken, niet beperkt is tot Israël. '*Alle volken*' kunnen onderdanen, volgelingen van deze Koning worden.

Hoe kan dat gebeuren? Door gedoopt te worden. Door de doop worden volken discipelen. Door de doop komen zij in het koninkrijk der hemelen. De doop is de toegangspoort om in dat koninkrijk binnen te komen. Wie niet gedoopt is, staat er buiten. Ook hier zie je weer dat de doop te maken heeft met je positie *op aarde*. Letterlijk staat er: discipelt alle volken door hen te dopen. Dat benadrukt nog meer dat je alleen door je te laten dopen een discipel, een leerling en volgeling van de Here Jezus kunt worden. Dan ben je in zijn koninkrijk gekomen, sta je onder zijn gezag en kun je verder onderwijs ontvangen over zijn geboden. Je ziet dus dat christen worden, dus je bekering en dopen en de geboden van de Here bewaren niet te scheiden zijn.

De 'doopformule'

Nu we het toch over Mattheüs 28:19 hebben, kan ik nog iets zeggen over de doopformule die hier staat. Je wordt gedoopt tot '*de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest*'. Wanneer je je laat dopen wordt de naam van de drie-enige God over je uitgesproken. Je wordt tot de Vader, de Zoon en de Heilige Geest gevoegd. Wat hierin tot uiting komt, is dat je de *christelijke* doop ondergaat.

Aan Israël had God Zich doen kennen als '*de HERE is onze God; de HERE is één*' (Deut. 6:4). In het christendom heeft God Zich geopenbaard als de drie-enige God: Vader, Zoon en Heilige Geest. Degene die jou doopt, voegt jou door het uitspreken van die naam toe aan het christelijk getuigenis op aarde. Hoewel er drie namen worden genoemd, spreekt de Here

Jezus toch van ‘*de naam*’, enkelvoud, ‘*van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest*’. Dit onderstreept dat er één God is, maar die Zich sinds de tijd van het Nieuwe Testament als drie Personen doet kennen.

Onder het gezag van de Here Jezus

In het koninkrijk der hemelen is de Here Jezus de Koning, de Gezaghebber. Hij oefent zijn gezag niet uit door met zijn vuist op tafel te slaan! Hij dwingt ons tot niets. Dat is het bijzondere van Hem. Hij werkt van binnenuit. Maar wij willen ons vrijwillig onder zijn gezag plaatsen. Als je van iemand houdt, wil je graag doen wat die ander van je verlangt, wat het je ook zou mogen kosten. Als je er dan ook nog van overtuigd bent dat die ander nooit dingen van je vraagt die schadelijk voor jou zouden zijn, maar die je integendeel alleen maar voordeel opleveren, doe je het extra graag.

In Johannes 14:21 zegt de Here Jezus: ‘*Wie mijn geboden heeft en ze bewaart die is het die mij liefheeft.*’ En twee verzen verder zegt Hij: ‘*Als iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren*’. Het nieuwe leven dat je hebt gekregen bij je bekering, wil niets liever dan Hem gehoorzaam zijn. Dat is geen zware last, maar een vreugde. ‘*Zijn geboden zijn niet zwaar*’ schrijft de apostel Johannes (1 Joh. 5:3). De problemen die wij ondervinden bij het doen van de wil van God liggen in onszelf. Wij moeten leren onze wil volkomen te onderwerpen aan Gods wil. Soms staan onze belangen en de belangen die God op het oog heeft tegenover elkaar. Hoe meer wij ons in de praktijk afstemmen op de wil van God, des te meer zullen wij zijn bevelen begrijpen en uitvoeren.

Wie zich laat dopen geeft daarmee te kennen dat zijn eigen wil niet meer telt, maar alleen de wil van de Here Jezus. Je komt, zoals gezegd, door je te laten dopen in een rijk waarover

een Koning regeert en wie zich heeft laten dopen is een onderdaan van Hem. Hij heeft gezag over zijn onderdanen.

Niet: ‘Koning’, maar: ‘Here’

Het is opmerkelijk dat je in het Nieuwe Testament nergens vindt dat de gelovigen van de gemeente Hem ‘Koning’ noemen. Consequent wordt in de brieven over de Here Jezus als ‘Here’ gesproken. Dat is de relatie die Hij heeft als de Gezaghebber tegenover hen die op zijn gebied, het koninkrijk der hemelen, gekomen zijn. Het onderscheid is niet onbelangrijk. Als ‘Koning’ staat Hij in verbinding met zijn aardse volk Israël. Zo kom je Hem telkens tegen in het Oude Testament. Het is de titel die verband houdt met zijn regering straks in het openbaar. In die titel zelf ligt een zekere afstand tussen Hem en zijn onderdanen.

De gelovigen van het Nieuwe Testament, dus ook wij, zullen Hem bij voorkeur aanspreken als ‘Here’ Jezus. Hij is de ‘Here’ van iedere individuele gelovige. Hem als Here te erkennen zit hem natuurlijk niet in de uitdrukking op zich. Als je over Hem of tot Hem spreekt als ‘Here’ Jezus, betekent dat nog niet automatisch dat jouw leven daarvan ook een getuigenis is. En dat is nu juist wel de bedoeling. Het is zelfs onlosmakelijk verbonden aan het geloven met het hart: *‘Dit is het woord van het geloof dat wij prediken: dat, als u met uw mond Jezus als Heer zult belijden en met uw hart geloven dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, u behouden zult worden. Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot behoudenis’* (Rom. 10:9, 10). De belijdenis van je mond heeft te maken met de hele praktijk van je leven, wat de mensen van je horen en zien. En dat begint met de doop. In je doop getuig je ervan dat het met je oude leven is gedaan en dat je voortaan alleen de Here Jezus wilt gehoorzamen.

Besnijdenis en doop

Ik kan dit boekje over ‘bekering en doop’ niet afsluiten zonder in te gaan op een uitdrukking die je mogelijk wel eens bent tegengekomen of die je zelfs heel vertrouwd in de oren klinkt. Het gaat om de uitdrukking dat ‘de doop in de plaats van de besnijdenis’ is gekomen. Je vraagt je af waar men het vandaan haalt? Dat staat in de Heidelbergse Catechismus, bij zondag 27, vraag 74. Nu is dat niet de Bijbel en dus is het terecht dat we nagaan of wat bij zondag 27, vraag 74 hierover wordt gezegd wel in overeenstemming met de Bijbel is.

Van de serie verwijsteksten die bij zondag 27, vraag 74 worden aangehaald, is alleen in Kolossers 2:11 iets te ontdekken over een verband tussen ‘besnijdenis’ en ‘doop’. Alleen is het van belang die tekst goed te lezen en niet met een ‘verbondsbril’ op. Want dan ga je ‘erin lezen’ wat er niet staat! Met ‘verbondsbril’ bedoel ik dat men de Bijbel leest vanuit de gedachte dat de kerk in de plaats van Israël is gekomen. Als gevolg daarvan zegt men dat God in plaats van met Israël nu met de kerk zijn verbond heeft gesloten. Daardoor geeft men de besnijdenis een betekenis die vreemd is aan wat God ermee bedoelde, toen Hij de besnijdenis instelde. De besnijdenis is namelijk een instelling van God. In Genesis 17 vind je die instelling. Daar wordt duidelijk dat de besnijdenis het teken is van het verbond van God met Abraham en zijn nageslacht. Het nageslacht van Abraham is het volk Israël. Elk Israëlitisch jongetje moest op de achtste dag na zijn geboorte worden besneden.

Zij die geloven dat God in deze tijd een verbond heeft met de kerk, zeggen dat het teken daarvan niet meer de besnijdenis is, maar de doop. Dus, zo zegt men, moeten ook kinderen van ouders die naar de kerk gaan, gedoopt worden. Die kinderen moeten immers opgenomen worden in Gods verbond met de

kerk. Om deze redenering te bewijzen, beroept men zich o.a. op Kolossers 2:11.

Wat zegt deze tekst?

Nu moeten we maar eens naar die tekst kijken: *“In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis, niet met handen verricht, in het uittrekken van het lichaam van het vlees, in de besnijdenis van Christus.”*

In de eerste plaats valt op dat er gesproken wordt over ‘*een besnijdenis, niet met handen verricht*’. Het gaat dus niet om een zelfde handeling als bij Israël. Dat zou ruimte geven aan de doop, want dat is echt wat anders dan de besnijdenis. Maar we lezen verder: *‘in het uittrekken van het lichaam van het vlees, in de besnijdenis van Christus’*. Hier vinden we de verklaring van de besnijdenis. Het gaat om *‘het uittrekken van het lichaam van het vlees’*. Hiermee wordt bedoeld dat het zondige vlees geoordeeld is. Dat gebeurde toen Christus op kruis het oordeel erover onderging (Rom. 8:3). De gelovige is ontdaan van wat hem vroeger kenmerkte: het vlees. Het is ‘uitgetrokken’, het mag geen rol meer spelen. En hoe is dat gebeurd? *‘In de besnijdenis van Christus.’* Dat kan natuurlijk nooit slaan op wat op de achtste dag letterlijk met Hem gebeurde (Luk. 2:21). Waarop moet dat dan slaan? Zoals gezegd: op het oordeel dat Hij op het kruis ontving. Hier wordt duidelijk dat de besnijdenis niet alleen een letterlijke, maar ook een geestelijke betekenis heeft. Je ziet dat ook in Romeinen 2:28, 29.

Als je nu verder leest in Kolossers 2:11 dan zie je dat op *‘de besnijdenis van Christus’* volgt: *‘met Hem begraven in de doop’*. Eigenlijk heel logisch. Na het oordeel van de dood over het vlees, volgt de begrafenis in de doop. Als je goed leest, is de conclusie eenvoudig: de besnijdenis is niet de begrafenis, de

besnijdenis wordt dus niet vervangen door de doop, maar de begrafenis volgt op de besnijdenis.

Ik denk dat je hieruit ook deze les kunt leren: lees *nauwkeurig* wat er staat. Vaak wordt dan al een hoop duidelijk. Verkeerd lezen van een bepaalde tekst, zet je ook op het verkeerde been bij andere teksten, als je niet voortdurend aan de Here vraagt om Zelf door de Heilige Geest zijn Woord te verklaren. Deze houding zal je tevens bewaren om vanuit de hoogte met anderen te praten die overtuigd zijn van een andere uitleg.

Tenslotte

Het is heel belangrijk dat je na je doop gaat *wandelen, leren en groeien*. Dan geef je inhoud aan het laatste deel van de ‘zendingsofdracht’ van de Here Jezus: *‘Hen lerend te bewaren alles wat Ik u geboden heb.’* Ik zou je willen aanraden elke dag een stukje uit de evangeliën te lezen. Je begint in het evangelie naar Mattheüs en gaat vervolgens de andere drie evangeliën door. Je leert dan veel over het leven van de Here Jezus, wat Hij gedaan heeft en hoe Hij het gedaan heeft. Hij is in alles het grote Voorbeeld.

Naast dit regelmatig lezen, is het ook van belang de Bijbel te gaan bestuderen. Daarvoor neem je wat meer tijd, daar ga je voor zitten. Begin met de brief aan de Romeinen. In die brief wordt uitvoerig geschreven over het werk dat de Here Jezus aan het kruis heeft volbracht. Op grond daarvan kon God jou rechtvaardig verklaren. In die brief gaat het vooral om je persoonlijke verhouding tot God en de Here Jezus. Daarom is het belangrijk die brief als eerste te bestuderen. Het is ook belangrijk dat je dit lezen en bestuderen van de Bijbel biddend doet. Gebed is spreken met God. Je mag met Hem spreken als met je Vader, want dat is Hij door je geloof in de Here Jezus.

Ik wens je van harte Gods zegen toe.

Vragen?

Mocht jij na het lezen van dit boekje nog meer vragen hebben over dit onderwerp, of mocht jij toch niet helemaal overtuigd zijn door de antwoorden die gegeven zijn, dan mag je jouw vragen mailen naar: mgde.koning@wxs.nl. Ook als je andere vragen hebt, kun je die in deze mailbox stoppen. Ik heb het nu wel over e-mailen, maar je mag natuurlijk ook gewoon je vragen in een enveloppe doen en opsturen naar: M.G. de Koning, Mortierestraat 18, 4335 CX Middelburg. Praat je er liever over? Bel dan naar: 0118-638458.

Andere boeken van dezelfde schrijver die je verder kunnen helpen in de groei van je geloof en die je kunt bestellen bij de uitgever van deze brochure:

De brief aan de Romeinen, een verklaring van Paulus' brief speciaal voor jou (Rotsvast deel 1) (ISBN 90-6353-225-3)

De eerste brief aan de Korinthiërs, een verklaring van Paulus' brief speciaal voor jou (Rotsvast deel 2) (ISBN 90-6353-224-5)

De tweede brief aan de Korinthiërs, een verklaring van Paulus' brief speciaal voor jou (Rotsvast deel 3) (ISBN 90-6353-244-X)

Vrij! Een verklaring van Paulus' brief aan de Galaten (Rotsvast deel 4) (ISBN 90-74319-416)

Hosea Actueel (ISBN 90-64510-69-5)

Joël Actueel (ISBN 90-64510-70-9)

Of kijk op: www.oudesporen.nl

Back To Basics 1 gaat over ‘bekering’ en ‘dopen’. Er zijn veel vragen over deze beide ‘Basics’. Een aantal van deze vragen komt in dit boekje aan de orde, bijvoorbeeld

Hoe weet je of je bekeerd bent?

Wat is dat ‘bekering’?

Is de doop in plaats van de besnijdenis gekomen?

‘Behouden door de doop’ wat krijgen we nou?

Aan de hand van de Bijbel wordt geprobeerd die vragen te beantwoorden. Iemand die vragen stelt, is niet altijd direct tevreden met het antwoord dat gegeven wordt. Het antwoord moet ‘klikken’, dat wil zeggen herkend worden door het zelf in de Bijbel te zien. Wij hopen dat de schrijver in zijn opzet is geslaagd. Of dat ook zo is? Het antwoord daarop is aan jou! Je mag het laten weten.